

[Finansministeren.]

tjenestemandslovens § 93, stk. 2; bragt til anvendelse med den ændring, at den ægtefælle, der i henhold til den nævnte bestemmelse oppebærer halvt reguleringstillæg, får det særlige tillæg beregnet pr. portion som forskellen mellem $\frac{2}{3}$ af 3 pct. af den pensionsgivende lønning og halvdelen af 1 ordinær portion som forsørger. Dette svarer til, hvad der sker for det midlertidige løntillægs vedkommende.

For pensionisternes vedkommende har jeg anset det for naturligt, at det i § 2 nævnte særlige tillæg ydes efter samme regler som for tjenestemænd.

Ved lovforslagets § 6 søges gennemført en automatisk regulering af det til finanslovhonorarerne ydede dyrtidstillæg. Dette tillæg har hidtil gennem en længere årrække som overvejende hovedregel været reguleret med 5 pct. for hver 3 portioners stigning eller fald i tjenestemændenes reguleringstillæg. Da det må anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, at der etableres en automatisk dyrtidsregulering af de omhandlede honorarer, foreslås der fastsat en dyrtidsregulator i overensstemmelse med den hidtidige praksis, idet der som udgangspunkt tages det samlede reguleringstillæg og midlertidige løntillæg for en pensionsgivende lønning i intervallet 1 500—3 999 kr. Pr. 1. april 1952 vil dyrtidstillægget blive forhøjet med 10 pct. til 75 pct.

§ 7 indeholder bestemmelser om dyrtidsregulering af de ved tjenestemandsløven og finansloven m. v. hjemlede bestillingstillæg. Forholdet er det, at visse af de i tjenestemandsløven optagne bestillingstillæg i adskillige år har været dyrtidsreguleret med samme procentbeløb som finanslovhonorarerne. Da der imidlertid ikke ud fra rationelle synspunkter lader sig opstille nogen skarp sondring mellem de forskellige kategorier af bestillingstillæg, og da den siden 1946 stedfundne lønudvikling har medført, at de øvrige bestillingstillæg ikke står i rimeligt forhold til den dyrtidsregulerede del af lønnen, foreslås der også for disse bestillingstillægs vedkommende indført en automatisk dyrtidsregulering, således at man tager 1. april 1946 som udgangspunkt.

Endvidere er der ved § 5 foreslået en ændring af tjenestemandslovens § 93, stk. 2, om beregning af samgite tjenestemænds reguleringstillæg i de tilfælde, hvor den ene ægtefælle har nedsat tjenestetid mod tilsvarende lønreduktion.

De samlede merudgifter ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil for

finansåret 1952—53 andrage ca. 42 mill. kr. og for finansåret 1953—54 ca. 66 mill. kr.

Som det fremgår af det, der er anført, sker der ikke ved gennemførelsen af det fremsatte lovforslag nogen principiel ændring af tjenestemandsløvens regler om ydelse af reguleringstillæg. Såfremt der efter reglerne i tjenestemandsløvens § 92 skal ske forhøjelse eller nedsættelse i reguleringstillægget som følge af ændringer i pristallet, vil sådan regulering derfor ske ved forøgelse eller nedsættelse af antallet af ordinære reguleringstillægsportioner, der ydes med beløb fra 120 kr. til 192 kr. Under forhandlingerne med tjenestemændenes centralorganisationer blev det imidlertid aftalt, at såfremt der indenfor det tidsrum af 2 år, for hvilket den foreslåede særlige lønordning skal gælde, sker meget væsentlige ændringer i reguleringstillægget i op- eller nedgående retning på grund af ekstraordinære prisbevægelser, vil der være at optage fornyede forhandlinger mellem finansministeren og tjenestemandsgeneralorganisationerne med henblik på spørgsmålet om en revision af den for tiden 1. april 1952—31. marts 1954 aftalte lønordning.

Må jeg til slut gøre et par bemærkninger om de forhandlinger med tjenestemændene, hvoraf dette lovforslag er fremgået. Vi har fra regeringens side bestræbt os for at imødekomme alle rimelige ønsker under hensyntagen både til tjenestemændenes indtægter i forhold til andre samfundsklassers og naturligvis også til samfundets og specielt statens økonomi. Man må naturligvis tænke sig om to gange, før man forøger statens budget med så betydelige beløb, som der her er tale om, men det må erkendes, at den økonomiske udvikling har medført, at der var noget at rette for tjenestemændenes vedkommende, specielt på nivelleringsområdet, som så ofte har været omtalt, og ikke mindst efter den nye arbejdsoverenskomst må det erkendes, at der for de lavere lønnede tjenestemænds vedkommende var noget at rette.

Det er bekendt, at tjenestemændene oprindelig havde fremsat ønske om større beløb end de her foreslåede. Der er anledning til at fremhæve, at tjenestemændenes organisationer under de førte forhandlinger har vist megen forståelse og megen vilje til at nå frem til et resultat sammen med regeringen. Jeg har personlig haft glæde af den gode atmosfære, der under disse omstændigheder har præget de førte forhandlinger. Jeg tror, regeringen og tjenestemændene er enige om, at det i sig selv er noget værdifuldt, at vi nåede frem til enig-